

Lauantai 2.9.2000

Heräilyä siinä klo 3:n jälkeen, paikat lähtökondikseen ja viime hetken pakkailua.

Lähtö kotoa klo n. 4.10. Airbus Salosta klo 4.50, Helsinki-Vantaan lentoasemalla klo 6.20, välittömästi check-in-jonoon ja sitten koneeseen aikataulun mukaan klo 7.10. Kun olimme päässeet koneeseen, ilmoitti kapteeni, että koska Korfun kenttä on ruuhkainen, joudumme valitettavasti viivyttämään lähtöä n. 30 min. Nousu tapahtuikin klo 7.45 ja Korfulla olimme n. klo 11.00. Koska Korfun kenttä oli edelleen ruuhkainen, kiertelimme saaren yllä reilun tunnin ennen kuin pääsimme laskeutumaan, ja sitten jouduimme odottelemaan vielä vajaan tunnin parkkipaikkaa! Eli ulos koneesta n. klo 13.00, matkalaukkuja odoteltiin n. tunti ja sitten Finnmatkojen bussiin nro 1 kohti Aharavia! Bussimatka kesti noin tunnin, ja huoneistossamme Lemoniassa olimme kutakuinkin siinä kolmen kieppeissä iltapäivällä. Eli matkaa olimme kotoa tehneet huppeat 11 tuntia!

Välttämättömyystarvikkeiden shoppailua, syömään Finnmatkalaisten kanssa Aharavi Parkkiin, matkalaukkujen purkua ja eikun nukkumaan.

Sunnuntai 3.9.2000

Eka päivä ja myöhäinen herätys – vasta siinä kahdeksan maissa, mikä on jokseenkin tavatonta! (Itse asiassa hereillä oltiin kyllä jo aiemmin, mutta kun ei nyt varsinaisesti ollut kiire minnekään, niin siinä vähän tunnusteltiin oloa ja ilmastoja ennen aamukahvinkeittoa.)

Tutustumista lähiympäristöön: aamupäivällä käveltiin Aharavin keskustasta itään päätietä ja yläkatua takaisin, iltapäivällä "rantakatua" lähteen ja pääkatua takaisin.

Krisse suulaili iltapäivällä, Japi käyskenteli länteen päin.

Varvastossujen ostoa.

Illallinen Palm Tree –nimisessä paikassa (lähin tavernamme). Söimme ns. alkupalalautasen, ja kyllä olikin maukasta! Suosittelemme!

Maanantai 4.9.2000

Heräilyä siinä klo 7.00 maissa.

Lähdimme ilmojen lämmentyä käyskentelemään päätietä Rodaan päin, jonne matkaa Aharavista kertynee 2,5 – 3 kilometriä. Roda vaikutti varsin vilkkaalta turistikylältä, baareja, minimarketteja ym. palveluja oli pilvin pimein tarjolla niin rannalle vievällä kadulla kuin itse rantakadullakin. Rodassa on myös pikkuruinen satama eli aallonmurtajalla suojattu pieni kaistale, josta on mainio näköala rantakadulle. (Näkymä muistutti etäisesti (hyvin etäisesti) Kreetan Retymnonin sataman näkymää.) Rodan ranta kalpenee kyllä mennen tullen Aharavin rannan rinnalla. Rodasta palailimme hissukseen ja kertoimia lisäillen takaisin Aharaviin rantaa myötäilevää tietä pitkin (=paikoin pelkkää tallautunutta polkua), ja puolenpäivän kieppeissä saavuttuamme takaisin

Lemoniaan saatoimme vain todeta jo tapahtuneet vauriot eli palaneet rinnukset ja olkapäät.

Lounaaksi nautimme terassillamme munakkaat sekä leipää tzatzikin, oliivien ja tomaatin kera.

Krisse käväisi rannalla tasoittelemassa rajoja, Japi käyskenteli rantaa itään päin.

Rätti- sekä kirjallisuusostoksia, suihkuun ja sitten syömään Yannis Placeen, varsin herkulliset uunipadalliset.

Krissellä flunssa tulossa, taisi tulla mukaan jo kotisuomesta...

Tiistai 5.9.2000

Huonosti nukutun yön jälkeen heräilyä siinä klo 7.00 (yöllä lauleskelevia ohikulkijoita, ulvovia koiria sekä tuulta, sekä Krissellä kurkku kipeänä).

Niukan aamiaisen jälkeen päätämme suunnistaa bussilla Korfun kaupunkiin, koska sääkin näyttäisi muodostuvan enemmän tai vähemmän pilviseksi eli varsinaista suulailukeliä ei näyttäisi olevan tiedossa tälle päivälle.

Siispä klo 10.15 bussilla kaupunkiin.

Korfun kaupunki vaikutti varsin vilkkaalta paikalta, ja suunnistettuamme mainostetulle Listonille Spianada-aukion sivulla saatoimme vain hämmästellä sinne ahtautuneiden ihmisten ja autojen määrää. Tälle ei monikaan Euroopan suurkaupungeista kyllä vedä vertoja! Eipä silti, paikka oli jotensakin varsin viehättävä eli ihmispaljous on kyllä ihan ymmärrettävä.

Listonista käpyttelimme Spianadaa ympäri vanhalle linnoitukselle, josta avautui oikein mainio näkymä yli koko Korfun kaupungin sekä myös mantereelle, jonka rannikolle ilmestyi varsin muhkea sadepilvi. Liekö samainen pilvi vai joku toinen, joka sitten saapui Korfun ylle juuri kun olimme päässeet linnoituksesta takaisin alas Spianadalle, eli eikun juoksuksi ja kioskin katoksen alle sateensuojaan! Sadetta kesti pienoisen kuuron verran, jonka jälkeen jatkoimme käyskentelyä ja harhailua pitkin Korfun vanhaa venetsialaisten rakentamaa keskustaa kierellen. San Rocco-aukiolla mietimme hetken, lähtisimmekö bussilla Kanonille vai Akilleen palatsille, mutta koska bussien aikataulut eivät sopineet yhteen meidän bussiaikatulumme kanssa, päätimme vain tällä kertaa käyskennellä vanhassa kaupungissa.

Klo 16.00 bussilla takaisin Aharaviin. Krisse kävi nyt jo todella kipeäksi äityneen kurkkunsa kanssa lääkärillä klo 17.30 ja sitten troppia Farmakionista.

Illallinen El Greco-ravintolassa.

Varsin tuulinen ilta, pitkikset jalassa ja neuleet päällä.

Keskiviikko 6.9.

Aamu sarasti melkoisen utuisena. Oleilua huoneistossa odotellen auringon esiin tuloa...

Koskapa ilma lopultakin kirkastui puolenpäivän jälkeen lähes pilvettömäksi ja lämpöä tuntui riittävän kyllyiksi Krisse päätti mennä korjailemaan t-paidan rajoja rannalle ja minä poika käpyttelin pari pientä lenkkiä ylös rinnettä vanhaan kaupunkiin ja Ag. Panteleimosin kylään päin. Ihan mukavan leppoisa päivä siis.

Iltasapuskat kotosalla – spaghetti ja kastike – aina yhtä hyvää ja maistuvaa!

Torstai 7.9.

Pitkä päivä, jonka puitteissa bongattiin Achilleon ja Pontikonissi Korfun kaupungin kupeessa.

Eli taasen 10.15 bussilla kaupunkiin, juoksujalkaa San Roccolle ostamaan paikallisbussilippua koska oma bussimme olikin tällä kertaa yli vartin myöhässä viime kertaan verrattuna, ja eikun bussilla Akilleoniin (Akilles, Akilleos, Akilleon ja sama ch-kirjainyhdistelmällä, miten vain haluatte), joka sijaitsee n. 11 km kaupungista etelään. Akilleoshan on siis Itävalta-Unkarin keisarinna Elisabethin eli Sissin rakennuttama ”kesämökki”, hän kun kuulemma ihastui Korfun ilmastoon ja ilmapiiriin, jolla oli mitä ilmeisimmin keisarinnan terveydentilaan (niin fyysiseen kuin psyykkiseenkin) mitä suotuisin vaikutus. Eikä muuten ollenkaan hassumpi idea, varsinkin kun Sissi oli mökilleen löytänyt varsin pittoreskin tontin ylhäältä rinteeltä josta oli näkymä alas Korfun kaupunkiin päin. Yhdessä tuumin todettiin että kyllä täällä kelpais mökkeillä ja grillijuhlia järjestää, itse asiassa näissä maisemissa grillatessa jopa HK:n sininenkin saattais maistua hyvältä, sen verran hulppeita grillikatoksen paikkoja tontilta löytyi! Ulkoiset puitteethan on pual ruakaa nääs.

Paluubussi kaupunkiin klo 14.35 ja sitten paikallisbussilla bongaamaan Pontikonissi eli Hiirisaari Korfun kaupungin eteläpuolella sijaitsevan Kanonin niemimaan rannalta. Tämä on Korfun kuvatuin paikka, joka löytyy joka postikortista, siksi se pitää bongata. Suoritimme asiaan kuuluvat valokuvaukset ylhäältä baarista, jossa myös nautimme varsin hylpeanhintaisen iltapäiväpalan eli munakasta ja ranskiksia oluen kera, sekä myös alhaalta rannasta. Auringonpaistettakin riitti valokuvaamiseen juuri riittämiin eli kun kipusimme takaisin ylös odottelemaan paluubussia, oli aurinkokin jo pilvessä.

Takaisin kaupunkiin, linja-autoasemalle ja viimeisellä bussilla klo 18.30 takaisin Aharaviin.

Syötiin eilisen jämät kotosalla, oli sen verran väsynyt ja nuhjaantunut olo ettei jaksettu lähteä enää minnekään.

Perjantai 8.9.

Aamu valkeni puolipilvisenä – siis ehkä hyvä päivä käpyttelyyn. Ja eikun evääksi litra vettä ja Ice Tea –purkki ja matkaan kohti Agios Panteleimosin kylää, joka tienviitan mukaan sijaitsee n. 6 km:n päässä Aharavista. Tie kiemurteli pitkin tuuheita oliivilehtoja ja nousua tuntui olevan melkoisesti. Kovin oli hiljaista, vain yksi jeeppisafarikulkue ohitti meidät lähellä Vlacherin kylää. Agios Panteleimosista avautui varsin hyvät näkymä alas Aharaviin – kannatti kiivetä tänne asti! Paluu alas rannalle otti kyllä melkoisesti reisiin ja pohkeisiin, ensi yönä voinee varautua suonenvetoihin.

Myöhäinen lounas omalla terassilla, Krisse suunnisti rannalle lepuuttamaan jalkojaan, Japi torkkui omalla terassilla pari tuntia.

Jannikselle illalliselle ja sitten varsin aikaisin kotiin nukkumaan.

Lauantai 9.9.2000

Kohtuullisesti nukutun yön jälkeen varsin aikainen aamiainen ja koska ilma näytti taas varsin pilviseltä vaikkakin erittäin lämpimältä (22 astetta jo heti aamuseitsemältä) niin juotavaa taas reppuun ja kävelemään – tällä kertaa päätämme olla urheita ja kävellä aina Kassiopiin saakka, joka on n. 14 km Aharavista itään. Päätien reunaa kun kuljeskelemme niin mitään kovin erikoista tai yllätyksellistä ei eteemme tule, vähän ennen Kassiopin kylää huomaamme tosin kahdetkin tieltä alas rannalle vievät valetut portaat, joiden alapää loppuu kirjaimellisesti mereen. Toisten portaiden alapäässä on varsin valokuvaukselliset kalliomuodostelmat.

Kassiopin kylä osoittautuu varsin vilkkaaksi turistikyläksi, joka sijaitsee mukavasti pikkuriikkisen niemimaan kapeimmassa kohdassa siten että kylän molemmin puolin avautuu meri – länsipuolella on pienessä poukamassa pikkukiviranta ja itäpuolella aika valokuvauksellinen ja erittäin vilkas satama lukuisine baareineen ja tavernoineen. Päätämme syödä myöhäisen lounaan luultavasti Kassiopin kylän suosituimmassa tavernassa, paikka oli lähes täynnä (jopa sisäpöydissä oli porukkaa) ja tarjoilun nopeus ja sukkeluus sen mukaista. Tarjoilijaa piti jopa hieman muistuttaa mutta meitä auttoi kyllä selvästi se että Krisse suoritti tilauksen erittäin sujuvasti kreikaksi. Syötyämme saatoimme vain ikäväksemme todeta ravintolan TV:stä, että paalupaikan oli lunastanut Schumi ja kakkosena oli Rubinho- missä on meidän Mika?

Klo 15.15 bussilla takaisin Aharaviin ja uimaan ja suihkuun.

Illallinen El Grecossa, puolittain idyllisesti öljylamppujen valossa koska koko kylässä oli pitkin iltaa ja seuraavaa yötä sähkökatkoja.

Sunnuntai 10.9.2000

Pätkittäin nukutun yön jälkeen heräilyä siinä 6:n nurkissa, lähinnä siksi koska ukkonen jyrähteli jossakin ehkä pohjoisessa tai Albanian yllä ja sadekuurokin ropisteli puiden lehtiä. Siinä 8:n jälkeen kun varsinaisesti heräilimme, taivas oli edelleen täysin pilvessä mutta ilma oli varsin lämmin – mitäköhän tästä seuraa?

Siispä löhöilyä, lueskelua, pieni kävelytuokio rantaa itään ja päätietä takaisin, ostoksille, lounas kotona, klo 14.45 lähikapakkaan (Romeo's) katsomaan Häkkiset.

Lämmin mutta pilvinen päivä.

Illansuussa pistäydyimme nettikahvilassa rantatiellä, ja itseasiassa pistäytyminen venähti pariksi tunniksi sen jälkeen, kun päästiin omistajan kanssa enemmän juttusille. Hän tuntui olevan varsin imponeerattu meidän Kreikka-sivuistamme ja etenkin tietysti Kreikka-hittikokoelmastamme.

Hotellille takaisin päästyämme juutuimme vielä tuokioksi jutustelemaan uusien naapureidemme kanssa (pariskunta Keuruulta), ja siispä koti-illallisemme aika oli varsin myöhään eli vasta siinä 9:n kieppeissä.

Maanantai 11.9.2000

Pilvistä, sateista, lämpötilakin vain hädin tuskin 20:n yläpuolella. Japilla vähäsen vatsa kipeänä (eilen tuli päivän mittaan vissiin vähän maisteltua enemmän kuin on terveellistä), ja siispä kököttelimme hissukseen kotosalla kirjallisuuksien parissa.

Iltaa kohti olo koheni, ja siis syömään rannalle Skondrokseen – Finnmatkojen toimiston kautta tosin, kävimme kyselemässä mikä olisi autotilanne huomiseksi ja ylihuomiseksi. Ja sattuiipas hienosti, klo 11.00 vapautuisi B-hintaluokan auto! Otimme siis sellaisen.

Siis illallinen rantatavernassa, ja nukkumaan siinä klo 10.00 kieppeissä.

Tiistai 12.9.2000

Aamulla ripeästi ylös ja kahvinkeittoon ja sitten pakkaamaan että voidaan lähteä reissuun heti kun saada pyörät alle.

Europcarin pari toikin auton kohtuullisen ajallaan eli varttia yli 11 ja sitten baanalle. Päivän tähtäimenä oli suuresti mainostettu Paleokastritsa ja sen "Bella Vistat". Alussa tosin koukkasimme Pantokratorin huippua hipoen vanhan Perithean kylämaisemat bongaten, eli reittimme oli Loutses – Perithea – Kassiopi – Kalami, jossa nautimme todella idyllisessä rantatavernaympäristössä myöhäisen lounaan – Kouloura – Nissaki – Pirgi –

Agios Markos – Ano Korakiana – Skripero – Doukades – Paleokastritsa, käyskentelyä rannoilla sekä luostarinmäellä – Lakones, se Bella Vista alas Paleokastritsaan – Vistonas – Prinilas – Pagi – Agios Georgios ja vähän eksyksissä kylän kaduilla – Agios Stefanos – Avliotes – Peroulades ja auringonlasku todella hulpeissa maisemissa – Sidarin kautta kotiin.

Summa summarum bongaamistamme paikoista: Kalami ja Kouloura ja ympäristön kylät itärannikolla olivat todella ihastuttavan uneliaita ja idyllisiä, toki turisteja oli mutta ei läheskään siinä määrin kuin esimerkiksi Paleokastritsassa, jossa kuhina ja vilinä ja hyörinä ja pyörinä ja aurinkovoiteiden tuoksu ja kameroineen kulkevat ihmismassat peittivät paikan kauneuden kyllä todella tehokkaasti alleen. Voi vain kuvitella, miten viehättävä ja kaunis paikka on turistikauden ulkopuolella, luonnon muovaamissa poukamissahan ei sinänsä ollut mitään valittamista. Paikan lumohan perustuu kallioiden väliin apilanlehden muotoisesti muovautuneisiin hiekkapoukamiin ja turkoosinsiniseen mereen. Pikkutie Lakonesista Agios Georgioksen rantakylään oli varsinainen koettelemus, pieni, kapea, osittain hiekkainen serpentiinitie, mutta kyllä oli maisemiakin matkan varrella! Perouladesiin suunnistimme bongaamaan auringonlaskun, koska siellä on myös luonto muovannut rannikosta varsin upean jylhine pystysuorine kallioineen ja hiekkarantoineen. Olikin mahtava paikka, tuuli oli vaan yltynyt melkoiseksi, eli piti ihan kaivaa pitkät hihat esiin jotta pystyi ihailemaan auringonlaskua.

Ja sitten Sidarin vilkkaan keskustan kautta kotiin, jonne saavuimme siinä puol yhdeksän uutisten kieppeillä. Pikaisesti suihkuun ja illalliseksi ”nautimme” kotona eiliseksi ostetun mutta käyttämättä jääneen parsakeittopussin ja paahdettua leipää, mikä kyllä riittikin mainiosti ja rankan päivän jälkeen maistui ihan kohtuulliselta.

Keskiviikko 13.9.2000

Kohtuullisesti nukutun yön jälkeen pikaiset aamutoimet ja matkaan n. klo 10.00, tänään tarkoituksena bongata Sidari ja toisaalta etelässä sijaitseva Korisson-järvi. Reittimme oli Sidari, jossa uiskenneltiin ja otettiin runsaasti kuvia parin tunnin ajan, Psathilas, Agros, Troumbetas, Doukades, Ropan laakson läpi Kokkiniin – Ermones – Sinarades – Agios Gordis – Kato Garouna – Agios Mattheos – Vranganiotika – Linia – Korisson-järvi – Vranganiotika – Moraitika, jonne Fritidsresor tekee matkoja – Benitses, jonne Hasse ja englantilaiset jalkapallohuligaanit ja stereoita kanniskelevä nuoriso matkustavat – Kanali ja Kerkiran kaupungin ohitus – Afra – Kira Hrissikou – Tzavros – Skripero – Valanio – Agii Douli – Ksanthates – Platonas – Aharavi.

Ja kommentit tästä päivästä: Sidari on kyllä ehdottomasti käymisen arvoinen paikka, on siellä sen verran upeita ja eriskummallisia poukamia meren muovaamien kallioiden keskellä, ja tietysti se kaikkein kuuluisin poukama eli Canal d'Amour. Ja vaikka turisteja tulvikin paikkaan varsin runsaasti, niin

mitään Paleokastritsan kaltaista joukkohysterian tuntua ei paikassa ollut, ei ainkakaan klo 12.00 mennessä, jolloin me jatkoimme matkaa kohti etelää. Korisson-järvi on hauskaasti muotoutunut järvi, jonka erottaa merestä muutaman kymmenen metrin kaistale dyyniä ja eroosion hiljalleen murentavaa kiveä. Kävelimme dyynejä pitkin pohjoiseen ehkä noin kilometrin verran (alueen pituus on n. 5 km) ja täydellinen iltapäivähelle ja aavikkoomainen maisema pusersi kyllä kaikki mehut kropasta, mitä vaan vähänkään löytyi. Rantaa kyllä riitti, osittain nudistirantaa, suurimmaksi osaksi siivoamatonta, levän ja kaikenlaisten ihmisjätösten (ja mä tarkotan kaikenlaisten) peittämää, mutta muuten upeata hiekkarantaa.

Noin tunnin tarpomisen jälkeen suuntasimme täysin uupuneina kohti itärannikon leveämpää baanaa kotia kohti. Itärannikko on Kerkiran kaupungista etelään mentäessä täynnä lähes toisiinsa kiinni kasvaneita turistikohteita: Messongi, Moraitika, Tsaki, Benitses, Faliraki, Achilleo, Perama... Mutta tie kulki lähes suorana ja aika leveänäkin rantaa myötäillen eli matkanteko oli varsin joutuisaa. Ja kotiin, suihkuun ja illalliselle El Grecoon.

Tuhdin aterian jälkeen nukkumaan varsin normaaliin aikaan.

Torstai 14.9.2000

Heräilyä siinä seitsemän maissa hyvän yön jälkeen. Koskapa vuokra-aikamme loppuu vasta klo 11.00 päätimme vielä lähteä baanalle eli käväisimme aamulla bongaamassa Agios Stefanoksen viehättävän satamapoukaman saaren koillisimmassa nurkassa, hieman Kassiopista eteenpäin.

Lounas kotona. Päivä on täysin aurinkoinen ja lämmin eli eikun rannalle auringonottoon. Siis Krisse iltapäivällä rannalle, Japi patikoimaan.

Illansuussa teimme jo hieman tuliaisostoksia eli yrtejä, varvastossut, kalenteri, pöytäliinan pidikkeitä, viinimitta...

Illallinen jälleen El Grecossa.

Perjantai 15.9.2000

Heräilyä varsin aikaisin.

Koskapa kyseessä on viimeinen lomapäivämme, Krisse päätti viettää sen rannalla makoillen ja Välimeressä uiden. Varsinainen kunnon lomapäivä siis!

Illansuussa vielä ostoksia, aikainen illallinen El Grecossa ja sitten pakkaamaan, ikävä kyllä.

Lauantai 16.9.2000

Aikainen herätys n. klo 6.30.

Pakkaamisen viimeistelyä, niukka aamupala ja bussimme tuli noutamaan meidät lentokentälle klo 8.15.

Kentällä vähän ennen klo 9.00:ää. Matkalaukut saimme tsekattua käsistämme varsin kivuttomasti, mutta sitten olikin edessä lähes kolme tuntia turhauttavaa jonottamista ja odottelua, ensin passintarkastukseen ja sitten koneeseen. Lentokentän kaikki tilat olivat tupaten täynnä ihmisiä, koska varsin moni lento oli taas joko paljon myöhässä tai sitten tyystin peruutettu.

Teimme lentokentän myymälästä vielä hieman viini- ja oliiviestoksia.

Lentomme lähti klo 12.15 eli 50 min. myöhässä. Helsingissä olimme klo 15.30, klo 16.20-Airbussilla Saloon, jossa klo 18.00. Angelniemen kautta rakkaiden mörriemme kanssa kotiin saavuimme klo 19.30.

Laukkujen purkua ja **saunaan!**

YHTEENVETO

Ihan suosittelamisen arvoinen lomakohde tämä Korfun saari, ja erityisesti Aharavin kylää voimme vilpittömästi suositella juuri pienuutensa ja rauhallisuutensa vuoksi. Korfullehan tekee usea suomalainen matkanjärjestäjä matkoja – Korfun kaupunkiin, Gouviaan, Moraitikaan, Benitsemiin – eli kohteita kyllä löytyy. Näistä muista kohteista saimme kyllä ohi ajellessamme sellaisen kuvan, että meno niissä on varsin paljon riehakkaampaa ja vilkkaampaa kuin meidän valitsemassamme Aharavissa.

Korfu on yleisilmeeltään erittäin siisti saari, noin niin kuin kreikkalaisen mittapuun mukaan, ja myöskin todella vihreä ja vehreä – kiitos varsin runsaiden sateiden ja saarta aikoinaan hallinneiden venetsialaisten, jotka maksoivat hyvitystä jokaisesta sadasta istutetusta oliivipuusta. Tänä päivänä näitä oliivipuita lienee saarella n. 3 – 4 miljoonaa, seassa kasvaa myös varsin runsaasti kauniita, kynttilänmallisia syressejä.

Korfun tiestö on hyvässä kunnossa, varsin pienetkin tiet ovat päällystettyjä, eli saarella on helppo reissata omin päin skootterilla tai autolla. Ja nähtävää riittää: jokainen matkaopas kehottaa käymään luonnonkauniissa Paleokastritsassa, joka tosin meidän mielestämme oli jokseenkin ylimainostettu, Sidarin kuvaukselliset kalliomuodostelmat ovat katsomisen arvoisia, kuten myös Perouladesin jylhä kallioranta. Itävallan keisarinna Sissin rakennuttamassa Achilleosissa kannattaa myös käydä, palatsilta on henkeäsalpaavat maisemat alas Korfun kaupunkiin ja merelle. Varsin erikoinen paikka on myös Korission-järvi hiekkadyyneineen saaren lounaisosassa. Eikä pidä unohtaa pikkusieviä kyliä saaren koillisosassa – ehdottomasti tutustumisen arvoisia!

Aharavin tavernoiden antimista saatoimme vain todeta, että missään muussa lomakohteessa emme ole nauttineet niin tasalaatuisesta tavernatarjonnasta, kaikki kokeilemamme oli hyvää ja maukasta. Hintatasokin oli vain hieman kalliimpi kuin aiemmin, mutta niinhän se on ollut joka vuosi eli inflaatio tekee tekosiaan.

Aharavissa kylän ihmiset olivat erittäin ystävällisiä, ja tietenkin luultavasti erittäin mielissään niistä Krissen sinnikkäistä yrityksistä puhua kreikkaa, jotka kutakuinkin joka kerta päättyivät sanoihin ”den katalava” (en ymmärtänyt), kun alkuasukkaat ryhtyivät suuna päänä pölöttämään äidinkieltään luullen Krissen todella ymmärtävänkin jotakin. Eräskin autovuokraamon ukko kauppasi meille puolisen tuntia autojaan, kunnes Krisse ykskantaan totesi: ”Singnomi alla den katalava. We'll be back tomorrow, thank you.”

Aharavin ranta oli juuri niin hulpea kuin mitä matkaesitteet antoivat ymmärtää – ja puhdas, siisti ja varsin rauhallinen vaikka kuhisikin ihmisiä. Rauhallisuus johtunee siitä merkillepantavasta seikasta, että kylässä vierailevat turistit olivat 80-prosenttisesti joko eläkeikäisiä tai lähellä sitä tai sitten perheitä pienten lasten kanssa. Ja se loppu 20 prosenttiakin oli luultavasti rauhaa rakastavaa, omissa oloissaan viihtyvää nuorempaa porukkaa eli sitä reppureissusakkia. Jostakin luimme, että Korfun kaupungin eteläpuolella sijaitseva Benitsemiin lomakylä olisi erityisesti englantilaisnuorison suosima lomakohde – ja hyvä näin, että kaikki se kannettavia stereootaan mukanaan kускаava joukko on keskittynyt yhteen paikkaan, niin ei sitten mene kaikkien hermot...

Ehdottomasti käymisen arvoinen paikka kaiken kaikkiaan. Suosittelemme!